NORAKSTS
Lieta Nr.A42609807
AA43-2000-12/9

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 14.jūnijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Liniņa,
tiesneši I.Amona un V.Poķis,

piedaloties pieteicējas *I.K.* pārstāvim *N.Š.* un atbildētājas Jūrmalas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Jūrmalas pilsētas domes pārstāvei *L.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *I.K.* pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, sakarā ar Jūrmalas pilsētas domes apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 30.jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] *I.K.* (turpmāk – pieteicēja) kā zemesgabala „*/Nosaukums/*", Jūrmalā, īpašniece 2006.gada 4.decembrī vērsās Jūrmalas pilsētas būvvaldē ar iesniegumu izsniegt plānošanas un arhitektūras uzdevumu teritorijas uzbēršanai un ūdenssporta centra (laivu mājas) būvniecībai minētajā zemesgabalā.

[2] Jūrmalas pilsētas būvvalde, atsaucoties uz Teritorijas plānošanas likuma 7.panta pirmās daļas 3.punktu, Ministru kabineta 2004.gada 19.oktobra noteikumu Nr.883 „Vietējās pašvaldības teritorijas plānošanas noteikumi" (turpmāk – noteikumi Nr.883) 54.7.apakšpunktu, Ministru kabineta 1997.gada 1.aprīļa noteikumu Nr.112 „Vispārīgie būvnoteikumi" (turpmāk – Vispārīgie būvnoteikumi) 31. un 35.punktu, Jūrmalas Attīstības plānu (ģenerālplānu) (apstiprināts ar Jūrmalas pilsētas domes 1995.gada 27.jūlija lēmumu Nr.893) un Jūrmalas pilsētas apbūves noteikumiem (būvnoteikumiem) (apstiprināti ar Jūrmalas pilsētas domes 1997.gada 20.februāra lēmumu Nr.203 kā Jūrmalas attīstības plāna II sējums), ar 2006.gada 15.decembra lēmumu atteica izsniegt plānošanas un arhitektūras uzdevumu, norādot, ka būvniecībai jāizstrādā detālplānojums (turpmāk – Lēmums).

2007.gada 23.janvārī pieteicēja Lēmumu apstrīdēja Jūrmalas pilsētas domē, kas ar 2007.gada 22.februāra lēmumu Nr.1.1-39/507-K pagarināja lēmuma pieņemšanas termiņu līdz 2007.gada 26.martam.

[3] 2007.gada 11.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Pieteicēja lūdz izsniegt plānošanas un arhitektūras uzdevumu ūdens sporta centra (laivu mājas) būvniecībai teritorijā starp ostas teritorijas robežlīniju un Lielupes aizsargjoslas robežlīniju – zemes gabala daļā, kas saskaņā ar Jūrmalas pilsētas domes 2006.gada 19.decembra uzziņu Nr.39/K-5181 par zemes gabala atļauto izmantošanu atrodas sabiedrisko iestāžu teritorijā.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 30.jūnija spriedumu pieteikums apmierināts – uzlikts pienākums Jūrmalas pilsētas pašvaldības kompetentajai iestādei viena mēneša laikā pēc sprieduma stāšanās spēkā izdot labvēlīgu administratīvo aktu vai veikt faktisko rīcību – izsniegt pieteicējai plānošanas un arhitektūras uzdevumu teritorijas uzbēršanai un ūdenssporta centra projektēšanai Jūrmalā, */Nosaukums/* (kadastra numurs */kadastra numurs/*). Spriedums pamatots ar turpmāk norādītajiem motīviem.

[4.1] Izvērtējot Būvniecības likuma 3.panta pirmo daļu, tiesa secināja, ka pieteicējai ir tiesības saņemt plānošanas un arhitektūras uzdevumu būvniecībai zemes gabalā saskaņā ar vietējās pašvaldības teritorijas plānojumu un šā plānojuma sastāvā esošajiem apbūves noteikumiem.

[4.2] Tiesa konstatēja, ka no 2008.gada 1.aprīļa spēkā esošajā redakcijā Aizsargjoslu likuma 37.panta pirmās daļas 4.punkta „e" apakšpunkts paredz, ka virszemes ūdensobjektu aizsargjoslās applūstošajās teritorijās aizliegts veikt teritorijas uzbēršanu, būvēt ēkas un būves, arī aizsargdambjus, izņemot peldvietu, eliņu, laivu un motorizēto ūdens transportlīdzekļu piestātņu būvniecību.

Tā kā pieteicējas iesniegums pēc būtības attiecas uz peldvietu, eliņu, laivu un motorizēto ūdens transportlīdzekļu piestātņu būvniecību, tad Aizsargjoslu likuma 37.panta pirmās daļas 4.punkta „e" apakšpunkts atļauj pieteicējai veikt šāda veida būvniecību arī Lielupes aizsargjoslā un applūstošajās teritorijās un nav pamata atteikt izsniegt pieteicējai plānošanas un arhitektūras uzdevumu būvniecībai.

[4.3] Tiesa konstatēja, ka tikai mazāk par pusi no zemes gabala atrodas Lielupes aizsargjoslā, bet pārējā daļa atrodas ostas teritorijā. Turklāt vairāk kā 90% no zemes gabala ir sabiedrisko iestāžu teritorijā, bet pārējais – dabas pamatnes teritorijā. Līdz ar to tiesa atzina par nepamatotu Lēmumā norādīto atsauci uz to, ka saskaņā ar noteikumu Nr.883 54.7.punktu plānošanas un arhitektūras uzdevuma izsniegšanai būvniecībai zemesgabalā visam zemes gabalam būtu jāizstrādā detālplānojums.

[4.4] Pārbaudot detālplānojuma tiesisko raksturu un izstrādāšanas iespējas reglamentējošās tiesību normas, tiesa atzina, ja atbildētājs uzskata, ka Lielupes aizsargjoslā būvniecībai zemes gabalā jāizstrādā detālplānojumu, tad šādā gadījumā detālplānojuma izstrādāšana vērtējama kā pašvaldības ierosinājums un no 2006.gada 4.decembra līdz tiesas sēdei 2008.gada 9.jūnijā atbildētājam bija pietiekoši daudz laika izstrādāt zemesgabala detālplānojumu

Teritorijas plānošanas likuma 12.panta pirmās daļas 1.punkta un otrās daļas noteiktā kārtībā.

Atbildētājs nedrīkst atteikties izsniegt pieteicējai plānošanas un arhitektūras uzdevumu būvniecībai zemesgabalā arī gadījumos, kad atbildētājam kā saistošos noteikumus bija jāapstiprina zemes gabala detālplānojumu, bet atbildētājs to nav izdarījis.

[4.5] Tiesa norādīja, ka saskaņā ar Būvniecības likuma 12.panta trešo daļu, ja teritorijai, kurā paredzēta būvniecība, nav spēkā esošs detālplānojums, tad pirms lēmuma pieņemšanas par būvniecību pašvaldība rīko būves publisku apspriešanu.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 30.jūnija spriedumu atbildētājs iesniedza apelācijas sūdzību. Apelācijas sūdzība pamatota ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Tā kā pieteicēja saskaņā ar iesniegumu bija paredzējusi zemes gabalu uzbērt un uzbūvēt ūdens sporta centru, un tas atradās Lielupes aizsargjoslā, tad saskaņā ar noteikumu Nr.883 54.7.apakšpunktu bija nepieciešams izstrādāt detālplānojumu.

2007.gada 19.jūnijā atbildētāja ir pieņēmusi Jūrmalas pilsētas teritorijas plānojuma grozījumus, saskaņā ar kuriem zemes gabals atrodas applūstošajās teritorijās, daļēji „dabas pamatnes" teritorijā (Lielupes palienu pļava) un daļēji sabiedrisko iestāžu teritorijā.

[5.2] Tiesa nav ņēmusi vērā Satversmes tiesas 2007.gada 8.februāra spriedumā lietā Nr.2006-09-03 konstatēto.

Aizsargjoslu likuma 37.panta pirmā daļa noteic, ka 37.panta pirmās daļas 4.punktā minētās darbības drīkst veikt, ja tās nav pretrunā ar vietējās pašvaldības teritorijas plānojumu un ir ievērotas normatīvo aktu prasības, t.sk., kas noteiktas attiecībā uz ietekmes uz vidi novērtējumu.

Saskaņā ar noteikumu Nr.883 54.2.apakšpunktu, lai minētajās aizsargjoslās varētu veikt būvniecību, šajā teritorijā joprojām ir nepieciešams veikt detālplānojuma izstrādi, jo zemesgabals atrodas virszemes ūdensobjektu aizsargjoslā – Lielupes aizsargjoslā.

[5.3] Atbildētājs nepiekrīt tiesas norādītajam, ka pašvaldība šajā gadījumā pati varēja izstrādāt detālplānojumu. Atbilstoši Ministru kabineta 2005.gada 31.maija noteikumiem Nr.367 „Noteikumi par detālplānojuma izstrādes līgumu un detālplānojuma izstrādes un finansēšanas kārtību" detālplānojums tiek izstrādāts pēc tās personas ierosinājuma, kura ir būvniecības iniciators konkrētajā teritorijā, kā arī par tās finanšu līdzekļiem. Pašvaldība pati var izstrādāt detālplānojumu, ja tā ir būvniecības iniciators. Šajā gadījumā būvniecības iniciators bija pieteicēja. Pašvaldības budžetā nav paredzēts izstrādāt detālplānojumus privātpersonu vajadzībām.

[5.4] Tiesa nepareizi interpretējusi Būvniecības likuma 12.panta trešo daļu, norādot, ja pašvaldība rīko paredzētās būves publisku apspriešanu, tad var detālplānojumu neizstrādāt. Minētā tiesību norma nosaka, ka būves

publisku apspriešanu nerīko, ja teritorijā, kurā tā paredzēta, ir spēkā esošs detālplānojums.

[5.5] Jūrmalas pilsētas domes 2001.gada decembra pieņemtā Jūrmalas vides aizsardzības Politikas plāna 4.nodaļas (Daba un dabas aizsardzība) 4.2.1.apakšpunkts (Pilsētas dabas teritoriju saglabāšana) kā vienu no paredzamajām rīcībām ietver „sagatavot priekšlikumus par jaunu mikroliegumu veidošanu Lielupes palienu pļavās".

Atbildētājas rīcībā nav nekādas informācijas, vai konkrētajā zemes gabalā nav kādi īpaši aizsargājamie biotopi. Gadījumā, ja tādi pastāvētu, būtu veidojams mikroliegums. Lai to noskaidrotu, ir jāizstrādā detālplānojums, kurā tad arī var redzēt, vai ir ievērotas prasības, kas noteiktas attiecībā uz vides novērtējumu.

[5.6] Eiropas Parlamenta un Eiropas Padomes 2007.gada 23.oktobra direktīvā par plūdu riska novērtējumu un pārvaldību uzsvērts, ka plūdu riska pārvaldības plānos uzmanība jākoncentrē uz novēršanu, aizsardzību un sagatavotību, veicot efektīvu plūdu riska pārvaldību, tajā pašā laikā saglabājot pēc iespējas neskartas nepārveidotās palienes ikgadējo palu ūdens masas novadīšanai.

[6] Administratīvā apgabaltiesa ar 2009.gada 14.decembra spriedumu noraidīja pieteikumu par plānošanas un arhitektūras uzdevuma izdošanu zemes gabalam „*/Nosaukums/*", Jūrmalā.

[7] Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (turpmāk – Senāts), izskatījis pieteicējas kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 14.decembra spriedumu, ar 2010.gada 2.jūlija spriedumu atcēla Administratīvās apgabaltiesas spriedumu un nosūtīja lietu jaunai izskatīšanai Administratīvajai apgabaltiesai.

Ar Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 21.februāra spriedumu pieteikums noraidīts.

Ar Senāta 2011.gada 16.decembra spriedumu atcelts Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 21.februāra spriedums un lieta nosūtīta Administratīvajai apgabaltiesai jaunai izskatīšanai.

Spriedumā norādīts, ka nav ņemts vērā apstāklis, ka ir mainījušies aizsargjoslu applūstošajās teritorijās noteikšanas kritēriji un metodika, un būtu noskaidrojams, vai pieteicējas iecerētā būvniecība tiešām paredzēta pēc jaunās metodikas noteiktā applūstošajā teritorijā un vai būvniecībai tādējādi ir no Aizsargjoslu likuma izrietoši šķēršļi. Nav vērtēta konkrētā teritorijas plānojuma atbilstība Aizsargjoslu likuma 7.panta otrās daļas 2.punkta „b" apakšpunktam un Ministru kabineta 2008.gada 3.jūnija noteikumiem Nr.406 „Virszemes ūdensobjektu aizsargjoslu noteikšanas metodika" (turpmāk – noteikumi Nr.406).

[8] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis uzturēja pieteikumu un apelācijas sūdzību neatzina, bet atbildētāja pārstāves pieteikumu neatzina un uzturēja apelācijas sūdzību.

Motīvu daļa

[9] Noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[10] Izskatāmajā lietā Senāts 2010.gada 2.jūlija sprieduma Nr.SKA-302/2010 9.punktā ir norādījis, ka pieteicēja vērsusies tiesā ar prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 103.panta otrās daļas 2.punkts paredz, ka tiesa administratīvajā procesā noskaidro, vai tiesību normas dod administratīvā procesa dalībniekam noteiktas tiesības vai uzliek pienākumus. APL 254.panta pirmā daļa paredz, ja pieteikumu par administratīvā akta izdošanu tiesa atzīst par pamatotu, tā uzdod iestādei izdot attiecīgu administratīvo aktu. Tas nozīmē, ka, izskatot pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesai jāpārbauda, vai pieteicējam atbilstoši lietā konstatētajiem apstākļiem ir vai nav tiesības uz labvēlīgu administratīvo aktu. Turklāt lieta jāizskata atbilstoši lietas izskatīšanas laikā konstatētajiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem (*sk. Senāta 2009.gada 11.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-345/2009 10.punktu*). Tiesa nevar ar spriedumu uzlikt iestādei pienākumu piemērot spēku zaudējušas tiesību normas.

Tas nozīmē, ka šajā lietā tiesai ir jānoskaidro, vai iestādei šobrīd (lietas izskatīšanas laikā tiesā) ir pienākums izdot labvēlīgu administratīvo aktu. Tātad šā prasījuma pareizai izspriešanai jānoskaidro nevis, vai viss pieteicējai piederošais zemesgabals atradās Lielupes aizsargjoslā laikā, kad lieta tika izskatīta iestādē, un vai toreiz, neesot detālplānojumam, bija jāizsniedz plānošanas un arhitektūras uzdevums, bet, vai zemesgabals šobrīd atrodas aizsargjoslā un vai iestādei šobrīd ir pienākums izsniegt plānošanas un arhitektūras uzdevumu.

[11] Uz lietas izskatīšanas brīdi atbilstoši Jūrmalas pilsētas domes 2007.gada 17.jūlija saistošajiem noteikumiem Nr.19 „Par Jūrmalas attīstības plāna (ģenerālplāna) grozījumu, grafiskās daļas, teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumu apstiprināšanu" viss zemesgabals „*/Nosaukums/*" ir applūstoša teritorija.

Aizsargjoslu likuma 1.panta 11.punkts noteic, ka applūstošā teritorija ir ūdensteces ielejas vai ūdenstilpes ieplakas daļa, kura palos vai plūdos pilnīgi vai daļēji applūst un kuras platums ūdensteces vai ūdenstilpes aizsardzības nolūkos tiek noteikts vietējās pašvaldības teritorijas plānojumā atbilstoši virszemes ūdensobjektu aizsargjoslu noteikšanas metodikai, kuras projektu izstrādā Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija (likuma 7.panta

sestā daļa) un ko apstiprina Ministru kabinets (likuma 59.panta pirmā daļa). Šobrīd minētā metodika ir noteikta noteikumos Nr.406.

Saskaņā ar Aizsargjoslu likuma 7.panta otrās daļas 2.punkta „b" apakšpunktu pilsētās un ciemos aizsargjoslu gar ūdensobjektiem ar applūstošo teritoriju noteic visā tās platumā vai ne mazāk kā līdz esošai norobežojošai būvei (ceļa uzbērumam, aizsargdambim), ja aiz tās esošā teritorija neapplūst.

Savukārt atbilstoši noteikumu Nr.406 1.pielikuma 3.punktam virszemes ūdensobjekta applūstošās teritorijas applūduma aplēses ūdens līmeni nosaka ar varbūtību vismaz reizi 10 gados (ar 10 procentu applūduma varbūtību).

No noteikumu Nr.406 normām izriet, ka aizsargjoslu ietveršana teritorijas plānojumā nevar būt patvaļīga – tā veicama uz objektīvi pārbaudītas informācijas pamata.

Noteikumu Nr.406 9.1. – 9.3.punkts detalizēti nosaka, kādas pazīmes ir jākonstatē dabā, lai secinātu, vai teritorijai ir applūduma pazīmes, lai noteiktu applūduma robežas un izvērtētu apkārtesošās infrastruktūras un citu faktoru ietekmi uz teritoriju. Savukārt tad, ja applūstošo teritoriju nevar noteikt atbilstoši minēto noteikumu 9. punktā minētajām pazīmēm, izmanto šo pašu noteikumu 1.pielikumā minētos inženiertehniskos aprēķinus.

[12] Izskatāmajā lietā Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka 2011.gadā Jūrmalas pilsētas pašvaldība ir pasūtījusi pētījumu „Applūduma riska izpēte un prognozēšana Jūrmalas pilsētas teritorijā pie virszemes ūdensobjekta – Lielupe un rekomendāciju izstrāde plūdu riska samazināšanai un teritorijas aizsardzībai", ko veicis SIA „Procesu analīzes un izpētes centrs" (*lietas 187.-188.lapa*).

No minētā pētījuma izriet, ka zemesgabals „*/Nosaukums/*" atrodas applūstošajā teritorijā ar applūstamības varbūtību 50 procenti jeb reizi divos gados. Applūstošas teritorijas aprēķinā izmantotas matemātiskās statistikas metodes saskaņā ar Ministru kabineta 2005.gada 23.augusta noteikumiem Nr.631 „LBN 224-05 „Meliorācijas sistēmas un hidrotehniskās būves"", izmantojot datus par Lielupes hidrometriskajiem novērojumiem, kas atbilst noteikumu Nr.406 1.pielikuma 1.punktam. Tādējādi pētījumā applūstošās teritorijas noteikšanā izmantotā metodika atbilst noteikumiem Nr.406, līdz ar to pētījumā iegūtos datus par applūduma varbūtību var izmantot Lielupes applūstošo teritoriju noteikšanai.

Pašvaldības 2011.gadā objektīvi noskaidrotā informācija par to, ka viss zemesgabals „*/Nosaukums/*" atrodas Lielupes applūstošajā teritorijā ar 50 procentu jeb vienu reizi divos gados applūduma varbūtību, atbilst arī pašvaldības teritorijas plānojumā noteiktajam, ka zemesgabals „*/Nosaukums/*" atrodas virszemes ūdensobjekta (Lielupes) aizsargjoslā applūstošajā teritorijā. Līdz ar to pašvaldības teritorijas plānojums daļā, kas attiecas uz konkrēto zemesgabalu, nav pretrunā Aizsargjoslu likuma 7.panta otrās daļas 2.punkta „b" apakšpunktam un noteikumiem Nr.406.

[13] Aizsargjoslu likuma 37.panta pirmās daļas 4.punkts noteic, ka virszemes ūdensobjektu aizsargjoslās applūstošajās teritorijās aizliegts veikt teritorijas uzbēršanu, būvēt ēkas un būves, arī aizsargdambjus, izņemot:

a) īslaicīgas lietošanas būvju un mazēku būvniecību,

b) esošo būvju renovāciju,

c) kultūras pieminekļu restaurāciju,

d) transporta un elektronisko sakaru tīklu būvju būvniecību, ūdensapgādes un kanalizācijas tīklu, ūdens ņemšanas ietaišu un maģistrālo cauruļvadu būvniecību, enerģijas pārvades un sadales būvju būvniecību,

e) peldvietu, eliņu, laivu un motorizēto ūdens transportlīdzekļu piestātņu būvniecību,

f) jahtu ostu būvniecību, kurās paredzētas ne mazāk kā 25 atpūtas kuģu stāvvietas ūdenī, un to darbības nodrošināšanai nepieciešamo būvju un infrastruktūras objektu būvniecību,

g) valsts meteoroloģisko un hidroloģisko novērojumu staciju un posteņu un citu stacionāru valsts nozīmes monitoringa punktu un posteņu būvniecību,

h) biotopu apsaimniekošanai nepieciešamo īslaicīgas lietošanas būvju un dabas tūrismam nepieciešamo skatu torņu, laipu u.tml. objektu būvniecību,

i) inženieraizsardzības un hidrotehnisko būvju izbūvi esošās apbūves aizsardzībai pret paliem vai plūdiem un stacionārās aizsardzības būves piesārņojuma aizturēšanai un savākšanai,

j) teritorijas uzbēršanu šā punkta „d", „e", „f", „g" un „i" apakšpunktā noteiktās būvniecības īstenošanai.

Tātad Aizsargjoslu likuma 37.panta pirmās daļas 4.punkts tiešā tekstā paredz ne tikai noteikta veida būvju būvniecību aizsargjoslās applūstošajās teritorijās, bet arī teritorijas uzbēršanu šādu būvju būvniecībai.

Pieteicēja uzskata, ka būvniecības iecere atbilst 37.panta pirmās daļas 4.punkta „e" un „j" apakšpunktā pieļautajai būvniecībai. Līdz ar to pārbaudāms, vai pieteicējas iecerētā būvniecība atbilst minēto tiesību normu nosacījumiem.

[14] Pieteicēja 2006.gada 4.decembra iesniegumā (*lietas 69.lapa*) ir lūgusi izsniegt plānošanas un arhitektūras uzdevumu teritorijas uzbēršanai un ūdens sporta centra (laivu mājas) būvniecībai. Pieteicējas pārstāvis uzskata, ka „laivu māja" saskaņā ar jauno terminoloģiju ir tas pats, kas likumā lietotais jēdziens „eliņš".

Senāts, noskaidrojot jēdziena „eliņš" izpratni, atzinis, ka eliņš ir konstrukcija, kuras raksturīgā sastāvdaļa ir slips – slīps pamats ar kritumu uz ūdens pusi peldlīdzekļa (kuģa, laivas, jahtas) izcelšanai un nolaišanai ūdenī, kurš var būt papildināts ar konstrukcijām, kas padara iespējamu un atvieglo remontu un pārvietošanu, kā arī, jo īpaši mūsu klimatiskajā zonā, ir apjumts; eliņš mūsdienu izpratnē var tikt saprasts kā apjumta konstrukcija ar vienīgo funkciju – peldlīdzekļu izvilkšanu krastā un uzglabāšanu turpat uz vietas

(„laivu garāža”) (*sk. Senāta 2011.gada 16.decembra spriedumaNr.556/2011 9.punktu*).

Tādējādi ar eliņiem mēdz saprast arī būvi laivas glabāšanai. Tomēr gan no Aizsargjoslu likuma 37.panta pirmās daļas 4.punkta „e” apakšpunkta, gan pārējo 37.panta pirmās daļas 4.punkta apakšpunktu satura ir redzams, ka norma tiecas izslēgt jaunu kapitālu būvju būvniecību, kuru funkcija pārsniedz krastmalas apbūvei neatņemami raksturīgo. Proti, nav pieļaujams, ka ar „eliņu” tiek apzīmēta kapitāla būve, kuras funkcijas ir plašākas un/vai kompleksas un kurā peldlīdzekļu remonts, būvēšana un novietošana ir tikai viena no funkcijām (*sk.turpat*).

Ievērojot minēto, noskaidrojams, kas pieteicējas izpratnē tieši tiek saprasts ar „ūdens sporta centru (laivu māju)”, kuras būvniecībai lūgusi izsniegt plānošanas un arhitektūras uzdevumu.

[15] No iesnieguma un pieteicējas pārstāvja paskaidrojumiem apelācijas instances tiesas sēdēs (*lietas 79., 182.lapa*) secināms, ka pieteicējas mērķis ir ēkas ar aptuveno apbūves platību 90 m^2, kur būtu iespējams novietot sērfošanas inventāru un laivu – būvniecība.

Ministru kabineta 1997.gada 1.aprīļa noteikumu Nr.112 „Vispārīgie būvnoteikumi” (turpmāk – Vispārīgie būvnoteikumi) 1.pielikums paredz, ka būvniecības iesniegumam-uzskaites kartei pievieno situācijas plānu. No lietas materiāliem izriet, ka pieteicēja būvvaldē tādu nav iesniegusi. Pēc tiesas pieprasījuma pieteicējas pārstāvis iesniedza zemesgabala „*/Nosaukums/*” plānu, kurā aptuveni iezīmēts apbūves laukuma novietojums zemesgabalā.

Pieteicēja 2006.gada 4.decembra iesniegumā par plānošanas un arhitektūras uzdevuma izsniegšanu norādījusi, ka ēku vēlas būvēt maksimāli iespējamā augstumā ar maksimālo apbūves blīvumu; plānotais pieslēgums ūdensapgādei – vietējā kanalizācija.

Pieteicējas pārstāvis tiesas sēdēs sīkāku būves aprakstu nav devis, norādot, ka to, cik lielu laivu māju plāno būvēt, šobrīd nevarot pateikt.

Izvērtējot iepriekš minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka no pieteicējas sniegtās informācijas nav iespējams konstatēt būvniecības ieceres būtību, kas noved pie tā, ka nav iespējams būvniecību atļaut, jo nav iespējams konstatēt, vai tā vispārīgi atbilst kādam no Aizsargjoslu likuma 37.pantā minētajiem būvju veidiem, kuru būvniecība ir atļauta virszemes ūdensobjekta aizsargjoslā applūstošajā teritorijā.

Ņemot vērā minēto, nav pamata atzīt, ka pieteicējas būvniecības iecere atbilst Aizsargjoslu likuma 37.panta pirmās daļas 4.punkta „e” un „j” apakšpunktā paredzētajiem būvju veidiem.

[16] Pamatojoties uz spriedumā konstatēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka nepastāv priekšnoteikumi pieteicējai labvēlīga administratīvā akta izdošanai atbilstoši šobrīd spēkā esošajām tiesību normām.

[17] Pirmās instances tiesas spriedums nav pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

noraidīt *I.K.* pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja *(paraksts)* S.Liniņa

Tiesneši *(paraksts)* I.Amona

(paraksts) V.Poķis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese S.Liniņa
Rīgā, 2012.gada 14.jūnijā